DIZAJN DIGITALNIH FILTERA

Prof. dr. Nermin Suljanović

-Digitalna obrada signala-

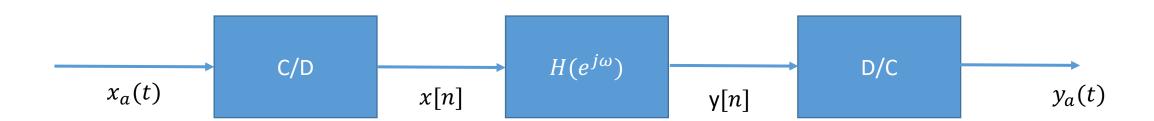
Uvod

- Filteri su značajna klasa LTI sistema.
- **Filter** = sistem koji propušta komponente u ulaznom signalu određene frekvencije a ostale potpuno odbacuje.
- Filter se implementira na digitalnoj platformi i obično koristi za filtriranje signala koji se dobiju postupkom A/D konverzije analognog vremenski-kontinualnog signala.
- Dizajn filtera uključuje korake:
 - specifikacija željenih osobina,
 - aproksimacija specifikacije primjenom kauzalnih vremenski-diskretnih sistema, i
 - realizacija sistema.
- Specifikacija se daje u frekventnom domenu!

Specifikacija filtera

- Implementacija filtera je predstavljena na slici.
- Ako je ulazni signal frekventno ograničen i ako je frekvencija uzorkovanja dovoljno velika da se izbjegne preklapanje spektara, cjelokupni sistem se ponaša kao vremenski kontinualan sistem sa frekventnim odzivom:

$$H_{eff}(j\Omega) = \begin{cases} H(e^{j\Omega T}), & |\Omega| < \pi/T \\ 0, & |\Omega| > \pi/T \end{cases}$$

Specifikacija filtera

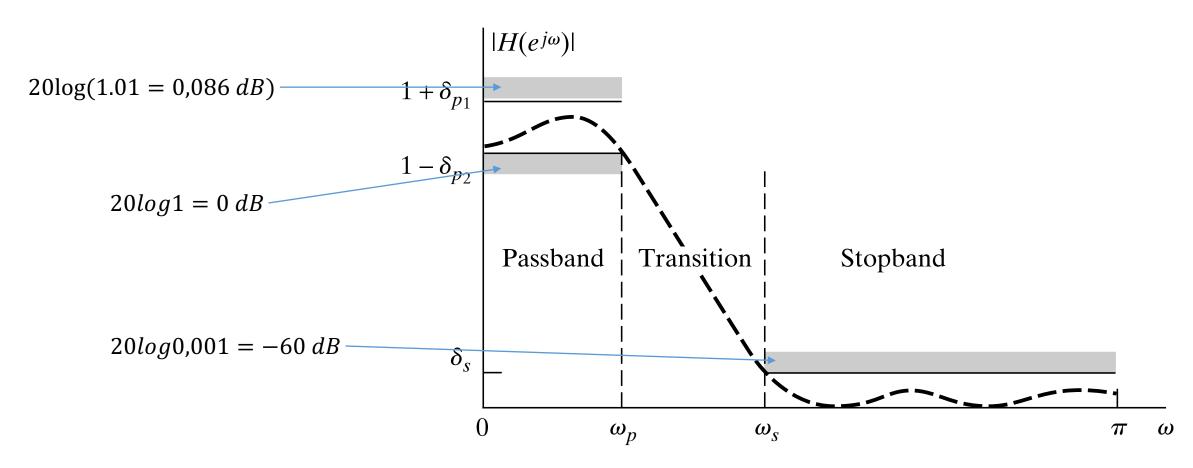
- U ovakvim slučajevima je jednostavno prevesti specifikacije sa vremenskikontinualnog filtera u vremenski diskretni filter kroz relaciju $\omega=\Omega T$.
- Frekventni odziv $H(e^{j\omega})$ je specificiran na jednom periodu kroz jednačinu

$$H(e^{j\omega}) = H_{eff}(j\frac{\omega}{T}), |\omega| < \pi$$

Primjer: Određivanje specifikacije za vremenski-diskretni filter

- Uzmimo za primjer vremenski-diskretni filter koji treba koristiti za NF filter vremenski-kontinualnih signala.
- Zadana frekvencija uzorkovanja je 10^4 uzoraka/s ($T=10^{-4}\ s$) i da filter ima sljedeće osobine:
- 1. Pojačanje $\left|H_{eff}(j\Omega)\right|$ treba biti ± 0.01 od jedinice u frekv. opsegu $0 \le \Omega \le 2\pi \cdot 2000$.
- 2. Pojačanje ne smije biti veće od 0.001 u frekventnom opsegu $2\pi \cdot 3000 \le \Omega$.
- Ove specifikacije su prikazane na sljedećoj slici, uz: $\delta_1=0.01$; $\delta_2=0.01$; $\Omega_p=2\pi\cdot 2000$; $\Omega_S=2\pi\cdot 3000$
- U propusnom opsegu, idealno pojačanje je 1 ali može varirati od 1 δ_1 do 1 + δ_1 .

Primjer: Određivanje specifikacije za vremenski-diskretni filter

Primjer: Određivanje specifikacije za vremenski-diskretni filter

• U propusnom opsegu, amplituda frekventnog odziva treba biti u granicama:

$$(1 - \delta_1) \le |H(e^{j\omega})| \le (1 + \delta_1), |\omega| \le \omega_p \quad \omega_p = 2\pi \cdot 2000 \cdot 10^{-4} = 0.4\pi \, rad/s$$

• U neprpusnom opsegu treba da vrijedi:

$$|H(e^{j\omega})| \le \delta_2, \omega_s \le |\omega| \le \pi$$
 $\omega_s = 2\pi \cdot 3000 \cdot 10^{-4} = 0.6\pi \, rad/s$

- U nastavku ćemo specificirati filtere u smislu vremenski-diskretne frekventne varijable ω .
- NISMO POSTAVILI NIKAKVA OGRANIČENJA NA FAZNU KARAKTERISTIKU, DOK SE LOGIČNO POSTAVLJAJU ZAHTJEVI NA STABILNOST I KAUZALNOST SISTEMA!

- Transformacija vremenski-kontinualnog filtera, koji zadovoljava specifikacije, u vremenski-diskretni filter.
- Osnovna svojstva vremenski-kontinualnih filtera se moraju zadržati u frekventnom-odzivu vremenski-diskretnih filtera (potrebno imaginarnu osu u sravni preslikati u jedinični krug u z-ravni).
- <u>Stabilan</u> vremenski-kontinualni filter želimo preslikati u <u>stabilan</u> vremenski-diskretan filter.
- Vremenski-kontinualan filter ima polove u lijevoj poluravni s-ravni implicira da će vremenski-diskretan filter imati **polove unutar jediničnog kruga** u z-ravni.

• Impulsni odziv vrem.-diskretnog filtera se bira proporcionalno ekvidistantnim uzorcima u impulsnom odzivu vrem.-kontinualnog filtera:

$$h[n] = T_d h_c(nT_d), \qquad T_d \rightarrow period\ uzorkovanja$$

• Zanima nas veza između frekventnih odziva vrem.-diskretnih i vrem.-kontinualnih filtera: $\sum_{n=0}^{\infty} (x_n - 2\pi)$

$$H(e^{j\omega}) = \sum_{k=-\infty} H_c \left(j \frac{\omega}{T_d} + j \frac{2\pi}{T_d} k \right)$$

 $H_c \rightarrow frekv.odziv\ vrem.-kontinualnog\ filtera$

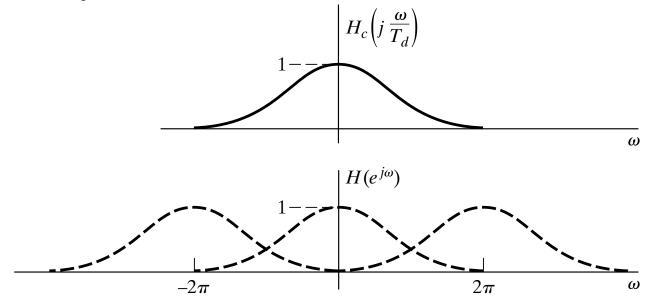
• Ako je vremenski-kontinualni filter sa ograničenim propusnim opsegom tako da je

$$H_c(j\Omega) = 0 \ za \ |\Omega| \ge \pi/T_d$$

tada je

$$H(e^{j\omega}) = H_c(j\frac{\omega}{T_d}), |\omega| \le \pi$$
 (*)

- Frekventni odzivi vremenski-kontinualnog i vremenski-diskretnog filtera su povezani linearnim skaliranjem frekventne ose, tj. $\omega = \Omega T_d$, $|\omega| < \pi$.
- Na žalost, svaki realni vrem-kont. filter nema u potpunosti ograničen propusni opseg pa dolazi do preklapanja između susjednih spektara u manjoj ili većoj mjeri.
- Na višim frekvencijama ova interferencija može biti mala i filter se može dizajnirati na ovaj način.

- U prvom koraku se specifikacije za vremenski-diskretan filter transformiraju u specifikaciju za vremenski-kontinualan filter pomoću jednačine (*).
- Ako napravimo pretpostavku da je preklapanje spektara zanemarivo, specifikaciju za $H_c(j\omega)$ dobijamo primjenom izraza:

$$\Omega = \omega/T_d$$

- S obzirom da su osnovne specifikacije vezane za vremenski-diskretnu frekvenciju, ako se poveća frekvencija uzorkovanja tada će granična frekvencija vremenski-kontinualnog filtera proporcionalno narasti.
- U praksi se potencijalno preklapanje spektara kompnezira pomoću još strožijih specifikacija, posebno u propusnom opsegu ("stop-band").

• Da bi izveli transformaciju prenosne funkcije, analiziraćemo vremenskikontinualan filter čija je prenosna funkcija oblika:

$$H_c(s) = \sum_{k=1}^{N} \frac{A_k}{s - s_k}$$

Radi jednostavnosti smo pretpostavili da su svi polovi jednostruki. Odgovarajući impulsni odziv je:

$$h_c(t) = \begin{cases} \sum_{k=1}^{N} A_k e^{s_k t}, & t \ge 0\\ 0, & t < 0 \end{cases}$$

• Impulsni odziv vremenski-diskretnog kauzalnog filtera dobijamo uzorkovanjem $T_d h_c(t)$, tj.

$$h[n] = T_d h_c(nT_d) = \sum_{k=1}^{N} T_d A_k e^{s_k nT_d} \cdot u[n] = \sum_{k=1}^{N} T_d A_k (e^{s_k T_d})^n \cdot u[n]$$

• Prema tome, prenosna funkcija vremenski-diskretnog kauzalnog filtera je:

$$H(z) = \sum_{k=1}^{N} \frac{T_d \cdot A_k}{1 - e^{S_k T_d} \cdot z^{-1}}$$

- Uočavamo da se pol $s=s_k$ u s-ravni preslikava u pol $z=e^{s_kT_d}$ u z-ravni.
- Kada je vrem.-kont. sistem stabilan, odgovarajući realni dio s_k je manji od nule i amplituda $e^{s_k T_d}$ je manja od 1 tako da je odgovarajući pol unutar jediničnog kruga i kazualan vremenski-diskretni filter je stabilan.
- Relacija između vremenski-kontinualne i vremenski-diskretne frekvencije je linearna!

Pr: Impulsna invarijantnost sa *Butterworth* filterom

- Dizajniramo vremenski-diskretni NF filter primjernom impulsne invarijantnosti na vremenski-kontinualan *Butterworth* filter.
- Specifikacije vremenski-diskretnog filtera su:

$$0.89125 \le |H(e^{j\omega})| \le 1,$$
 $0 \le |\omega| \le 0.2 \cdot \pi$
 $|H(e^{j\omega})| \le 0.17783,$ $0.3 \cdot \pi \le |\omega| \le \pi$

- S obzirom da se parametar T_d skraćuje u proceduri impulsne invarijantnosti, izabraćemo T_d =1 tako da je $\omega=\Omega$.
- Pretpostavićemo da se efekat preklapanja spektara može zanemariti.
- Želimo dizajnirati vremenski-kontinualni Butterworth za koji je:

$$0.89125 \le |H_c(j\Omega)| \le 1,$$
 $0 \le |\Omega| \le 0.2 \cdot \pi$ $|H_c(j\Omega)| \le 0.17783,$ $0.3 \cdot \pi \le |\Omega| \le \pi$

Pr: Impulsna invarijantnost sa *Butterworth* filterom

• S obzirom da je amplituda Butterworth filtera monotona funkcija frekvencije, prethodne dvije jednačine su zadovoljene ako vrijedi:

$$|H_c(j0,2\cdot\pi)| \ge 0.89125, \qquad |H_c(j0,3\cdot\pi)| \le 0.17783$$

s-plane

Tri para polova u

lijevoj poluravni!

• Kvadrat amplitudnog odziva Butterworth filtera ima oblik:

$$|H_c(j\Omega)|^2 = \frac{1}{1 + (\frac{\Omega}{\Omega_c})^{2N}}$$

• Dizajn se svodi na određivanje parametara Ω_c i N.

$$1 + \left(\frac{0.2\pi}{\Omega_c}\right)^{2N} = \left(\frac{1}{0.89125}\right)^2 \qquad N = 5.8858 \qquad N = 6$$

$$1 + \left(\frac{0.3\pi}{\Omega_c}\right)^{2N} = \left(\frac{1}{0.17783}\right)^2 \qquad \Omega_c = 0.70474 \qquad \Omega_c = 0.7032$$
Tripa

Pr: Impulsna invarijantnost sa *Butterworth* filterom

• Imamo 3 para polova koji se nalaze u lijevoj poluravni s-ravni: $-0.182 \pm j0.679$; $-0.497 \pm j0.497$; $-0.679 \pm j0.182$

$$H_c(s) = \frac{0,12093}{(s^2 + 0,3640s + 0,4945)(s^2 + 0,9945s + 0,4945)(s^2 + 1,3585s + 0,4945)}$$

Rastavimo na parcijalne razlomke i iskoristimo transformaciju

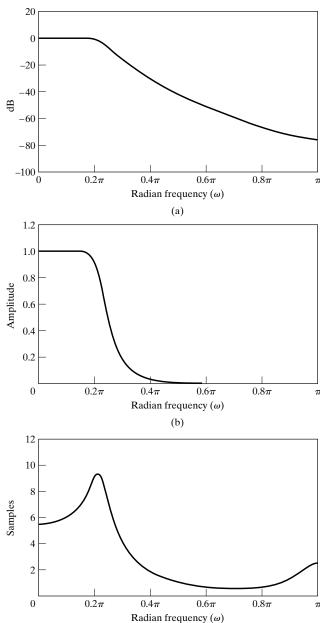
$$H(z) = \sum_{k=1}^{N} \frac{T_d A_k}{1 - e^{s_k T_d} \cdot z^{-1}}$$

• te kombiniramo konjugovano-kompleksne članove:

$$H(z) = \frac{0,2871 - 0,4466 \cdot z^{-1}}{1 - 1,2971 \cdot z^{-1} + 0,6949 \cdot z^{-2}} + \frac{-2,1428 + 1,1455 \cdot z^{-1}}{1 - 1,0691 \cdot z^{-1} + 0,3699 \cdot z^{-2}} + \frac{1,8557 - 0,6303 \cdot z^{-1}}{1 - 0,9972 \cdot z^{-1} + 0,2570 \cdot z^{-2}}$$

Pr: Impulsna invarijantnost sa *Butterworth*

filterom

(c)

- Bilinearna transformacija je algebarska transformacija koja preslikava cijelu $j\Omega$ osu u s-ravni u jedan obrtaj duž jediničnog kruga u z-ravni.
- S obzirom da je $-\infty \le \Omega \le \infty$, te da se Ω preslikava u ω za koje vrijedi $-\pi \le \omega \le \pi$, ova transformacija mora biti NELINEARNA.
- Bilinearna transformacija odgovara zmjeni s sa:

• tako da je

$$s = \frac{2}{T_d} \left(\frac{1 - z^{-1}}{1 + z^{-1}} \right) \ (**)$$

$$H(z) = H_c \left(\frac{2}{T_d} \left(\frac{1 - z^{-1}}{1 + z^{-1}} \right) \right)$$

• Period uzorkovanja T_d je uključen u transformaciju jer se diferencna jednačina koja odgovara H(z) može dobiti primjenom trapezoidnog integracijskog pravila na diferencijalnu jednačinu koja odgovara $H_c(s)$, gdje je T_d korak u numeričkoj integraciji.

• Da bi odredili osobine bilinearne transformacije, jednačinu (**) riješimo po z:

$$z = \frac{1 + \left(\frac{T_d}{2}\right) \cdot s}{1 - \left(\frac{T_d}{2}\right) \cdot s}$$

• Zamjenom $s = \sigma + j\Omega$ dobijamo:

$$z = \frac{1 + \frac{\sigma T_d}{2} + j\frac{\Omega T_d}{2}}{1 - \frac{\sigma T_d}{2} - j\frac{\Omega T_d}{2}}$$

- $\sigma < 0 \rightarrow |z| < 1$ za svako Ω .
- $\sigma > 0 \rightarrow |z| > 1$ za svako Ω .
- Ako je pol $H_c(s)$ u lijevoj s-poluravni, njegova slika u z-ravni će biti unutar jediničnog kruga.
- Kauzalan stabilan vremenski-kontinualan filter se preslikava u kauzalan stabilan vremenski diskretan filter!

• S ciljem da pokažemo da se osa $j\Omega$ preslikava u jedinični krug, zamijenićemo $s=j\Omega$ u jednačini za z:

$$z = \frac{1 + j\frac{\Omega T_d}{2}}{1 - j\frac{\Omega T_d}{2}}$$

• Iz prethodne jednačine je jasno da je |z|=1 za sve vrijednosti s na $j\Omega$ osi. Sada je:

$$e^{j\omega} = \frac{1 + j\frac{\Omega T_d}{2}}{1 - j\frac{\Omega T_d}{2}}$$

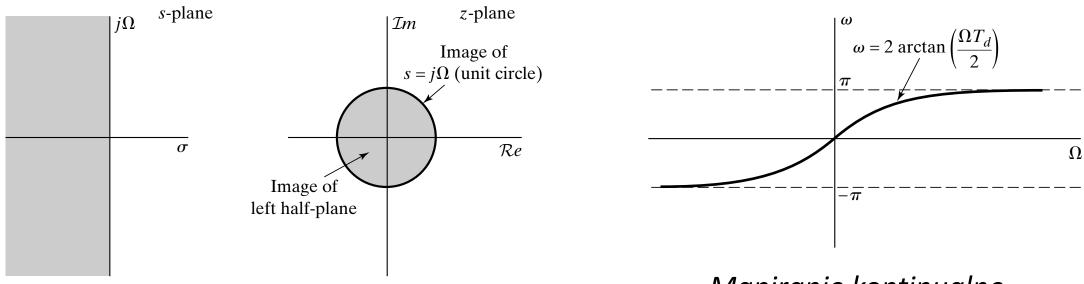
• Da bi odredili vezu između ω i Ω , u jednačini (**) zamijenimo $z=e^{j\omega}$:

$$s = \frac{2}{T_d} \left(\frac{1 - e^{-j\omega}}{1 + e^{-j\omega}} \right)$$

$$s = \sigma + j\Omega = \frac{2}{T_d} \left[\frac{2e^{-j\omega/2} \left(j \sin \frac{\omega}{2} \right)}{2e^{-j\omega/2} \left(cos \frac{\omega}{2} \right)} \right] = \frac{2j}{T_d} tg \frac{\omega}{2}$$

• Očigledno je
$$\sigma=0$$
 i $\Omega=\frac{2}{T_d}tg\frac{\omega}{2}\to\omega=2arctg\frac{\Omega T_d}{2}$

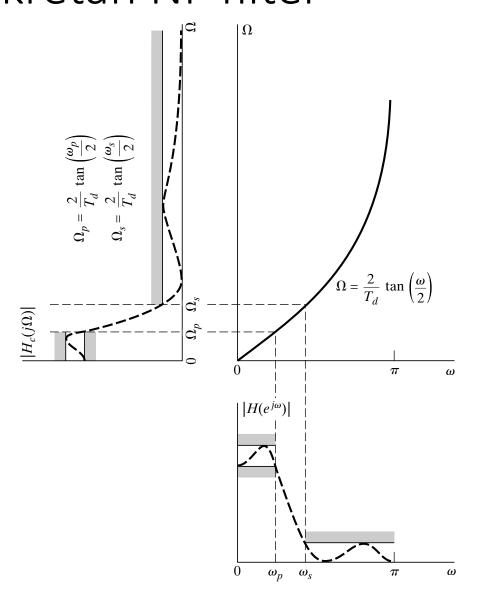
• Opseg frekvencija $0 \le \Omega \le \infty$ se mapira u $0 \le \omega \le \pi$, a $-\infty < \Omega < 0$ u $-\pi \le \omega \le 0$.

Mapiranje s-ravni u z-ravan

Mapiranje kontinualne frekvencije u diskretnu

Preslikavanje vremenski-kontinualnog NF filtera u vremenski-diskretan NF filter

- Bilinearna transformacija prevazilazi problem preklapanja spektara jer cijelu imaginarnu osu u s-ravni preslika u jedinični krug u z-ravni.
- Ovo se plaća nelinearnom kompresijom frekventne ose.
- Distorzija frekventne ose se manifestira u preslikavanju fazne karakteristike .
- Za primjer primjenimo bilinearnu transformaciju na filter sa linearnom fazom $e^{-s\alpha}$:

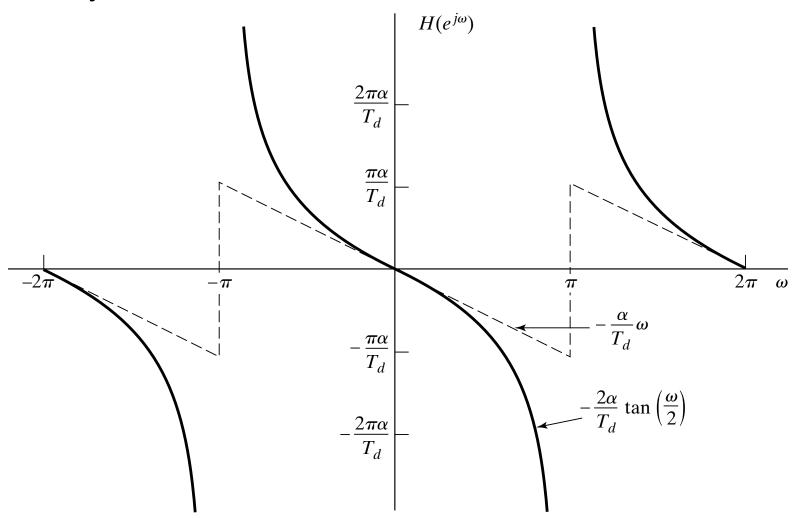
$$H_c(s) = e^{-s \cdot \alpha}$$
 $s = \frac{2}{T_d} \left(\frac{1 - z^{-1}}{1 + z^{-1}} \right)$ $H(z) = e^{-\frac{2}{T_d} \cdot \left(\frac{1 - z^{-1}}{1 + z^{-1}} \right) \cdot \alpha}$

• Izračunamo H(z) na jediničnom krugu, odnosno uzmemo $z=e^{j\omega}$ da dobijemo frekventni odziv.

$$\frac{1-z^{-1}}{1+z^{-1}} = jtg\frac{\omega}{2} \qquad \qquad H(e^{j\omega}) = e^{-j\frac{2\alpha}{T_d}tg\frac{\omega}{2}} \quad arg\{H(e^{j\omega})\} = -\frac{2\alpha}{T_d}tg\frac{\omega}{2}$$

• Kada vremenski-diskretan filter treba zadržati linearnu fazu, to ne možemo postići pomoću bilinearne transformacije.

Utjecaj bilinearne transformacije na linearnu fazu

- Za razliku od IIR filtera, gotovo uvijek su ograničeni na vremenski-diskretne implementacije.
- Tehnike dizajna se temelje na direktnoj aproksimaciji željenog frekventnog odziva vremenski-diskretnog sistema.
- Aproksimira se amplitudni odziv FIR sistema uz pretpostavku linearne faze.
- Prozorski metod (Window method) je najjednostavniji.
- P.p. da se željeni frekventni odziv može predstaviti sa

$$H_d(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} h_d[n]e^{-j\omega n} \qquad (***)$$

• gdje se impulsni odziv $h_d[n]$ može predstaviti kao

$$h_d[n] = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} H_d(e^{j\omega}) e^{j\omega n} d\omega$$

- Direktan pristup za dobijanje kauzalne FIR aproksimacije sistema je da se ograniči ("zaokruži") trajanje impulsnog odziva.
- Jednačina (***) se može posmatrati kao Fourierov red periodičnog frekventnog odziva $H_d(e^{j\omega})$, gdje su uzorci $h_d[n]$ koeficijenti reda.
- Najlakši način da se dobije kauzalni FIR filter jeste da se definira novi sistem sa impulsnim odzivom h[n] koji je jednak:

$$h[n] = \begin{cases} h_d[n], 0 \le n \le M \\ 0, \quad ostalo \ n \end{cases}$$

• Općenito, h[n] možemo predstaviti kao proizvod:

$$h[n] = h_d[n] \cdot w[n]$$

• gdje je w[n] pravougaoni prozor.

• w[n] je pravougaoni prozor:

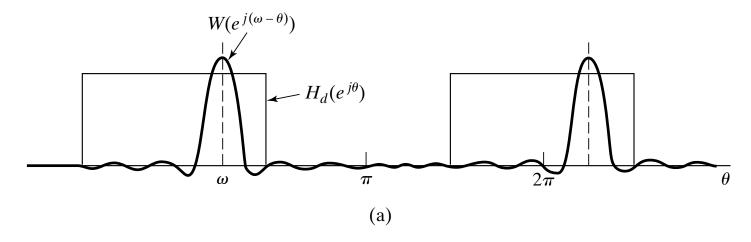
$$w[n] = \begin{cases} 1, 0 \le n \le M \\ 0, & ostalo \ n \end{cases}$$

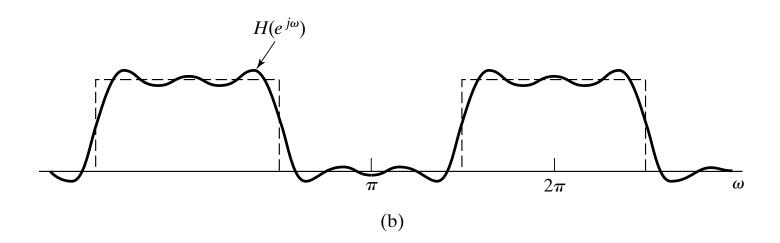
• U frekventnom domenu ovakva modulacija ima za posljedicu:

$$H(e^{j\omega}) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} H_d(e^{j\theta}) W(e^{j(\omega-\theta)}) d\theta$$

- $H(e^{j\omega})$ je **periodična konvolucija** željenog idealnog frekventnog odziva sa Fourierovom transformacijom prozora.
- Frekventni odziv $H(e^{j\omega})$ je "zamrljana" verzija željenog frekventnog odziva $H_d(e^{j\omega})$.
- Ako je w[n]=1 za svako n (nema skraćivanja), $W(e^{j\omega})$ je periodična povorka δ impulsa sa periodom 2π , i $H(e^{j\omega})=H_d(e^{j\omega})$.

Posljedica ograničavanja trajanja impulsnog odziva

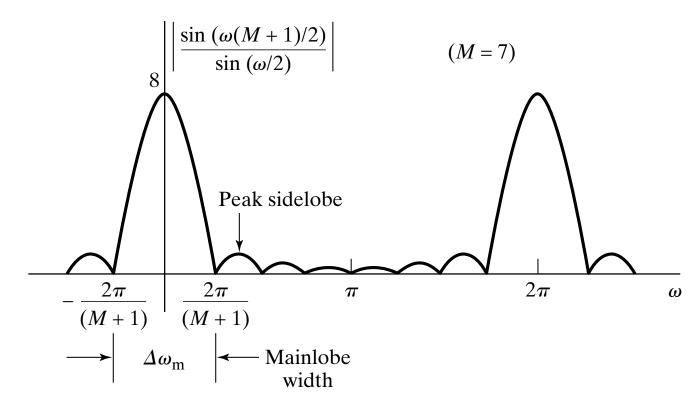
- Ova interpretacija govori da ako izaberemo w[n] tako da je $W(e^{j\omega})$ koncentrirano u uskom opsegu frekvencija oko $\omega=0$, tada će $H(e^{j\omega})$ ličiti na $H_d(e^{j\omega})$, osim u tačkama gdje imamo naglu promjenu u $H_d(e^{j\omega})$.
- Želimo izabrati w[n] da traje što je moguće kraće da bi minimizirali izračunavanja u implementaciji, dok $W(e^{j\omega})$ treba da aproksimira impuls.
- Navedena dva zahtjeva su kontradiktorna, što možemo vidjeti na primjeru pravougaonog prozora.

$$W(e^{j\omega}) = \sum_{n=0}^{M} e^{-j\omega n} = \frac{1 - e^{-j\omega(M+1)}}{1 - e^{-j\omega}} = e^{-j\omega M/2} \frac{\sin\frac{\omega(M+1)}{2}}{\sin\frac{\omega}{2}}$$

- Ima generalno linearnu fazu.
- Sa povećanjem M, širina glavnog krila se smanjuje.

- Širina glavnog krila je $\Delta \omega_m = 4\pi/(M+1)$.
- Bočna krila su velika kod pravougaonog prozora, i sa povećanjem *M* amplitude osnovnog i bočnih krila rastu.

 $W(e^{j(\omega-\theta)})H_d(e^{j\theta})$ oscilira kada svako krilo prolazi mjesto diskontinuiteta u $H_d(e^{j\omega})$ u skladu sa konvolucijom!

- U teoriji Fourierovih redova ova pojava neuniformne konvergencije je poznata kao Gibssov fenomen.
- Rješenje je da prozorska funkcija na obje strane nema nagli prekid, već se prozor glatko približava nuli.
- Ovako se smanjuju bočna krila, ali se proširuje glavno krilo i tranzicijsko područje u tački diskontinuiteta postaje šire.

Najčešće korišteni prozori

Pravougaoni

$$w[n] = \begin{cases} 1, 0 \le n \le M \\ 0, za \text{ ostalo } n \end{cases}$$

Bartlett

$$w[n] = \begin{cases} \frac{2n}{M}, 0 \le n \le M/2\\ 2 - \frac{2n}{M}, \frac{M}{2} < n \le M\\ 0, za \text{ ostalo } n \end{cases}$$

• Hann

$$w[n] = \begin{cases} 0.5 - 0.5 \cdot \cos\left(\frac{2\pi n}{M}\right), 0 \le n \le M \\ 0, za \text{ ostalo } n \end{cases}$$

Najčešće korišteni prozori

Hamming

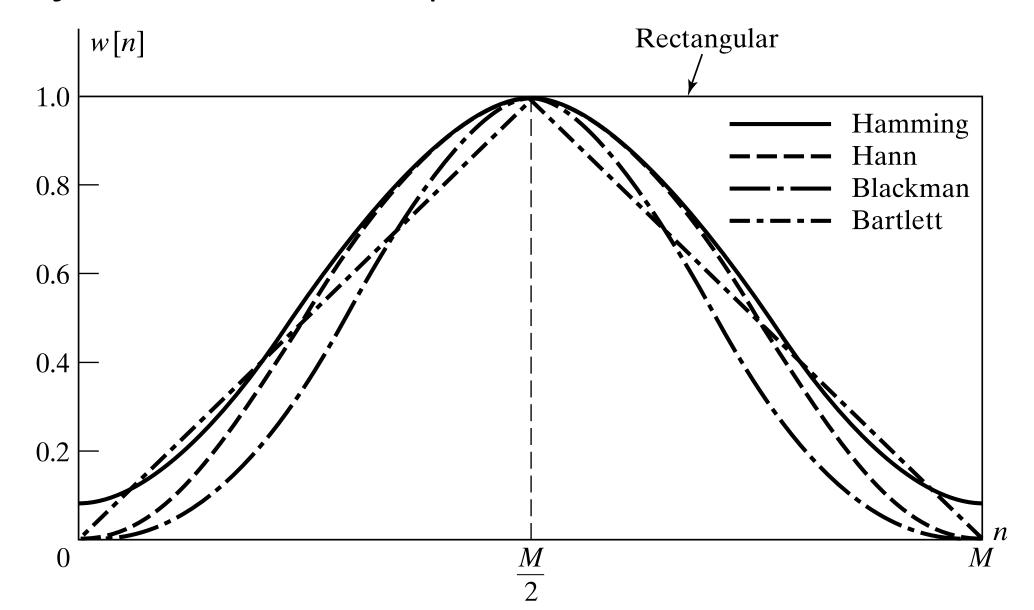
$$w[n] = \begin{cases} 0.54 - 0.46 \cdot \cos\left(\frac{2\pi n}{M}\right), 0 \le n \le M \\ 0, za \text{ ostalo } n \end{cases}$$

Blackman

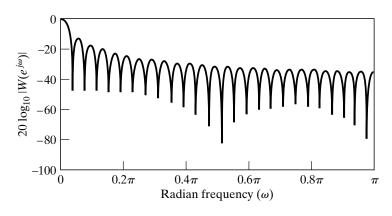
$$w[n] = \begin{cases} 0.42 - 0.5 \cdot \cos\left(\frac{2\pi n}{M}\right) + 0.08 \cdot \cos\left(\frac{4\pi n}{M}\right), & 0 \le n \le M \\ 0, za \text{ ostalo } n \end{cases}$$

• Navedeni prozori imaju osobinu da se njihove Fourierove transformacije koncentriraju oko $\omega=0$, a imaju jednostavan oblik za izračunavanje.

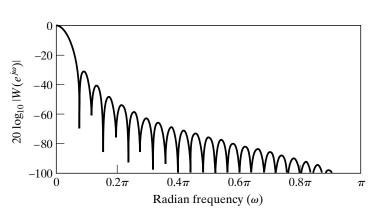
Najčešće korišteni prozori

Fourierova transformacija najčešće korištenih prozora (M=50)

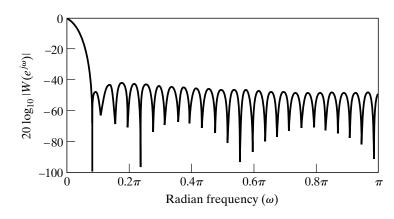
 $\begin{array}{c|c}
\hline
\begin{array}{c}
-20 \\
\hline
\begin{array}{c}
-20 \\
\hline
\end{array}
\end{array}$ $\begin{array}{c}
-40 \\
-60 \\
-80 \\
-100 \\
\end{array}$ $\begin{array}{c}
-80 \\
-100 \\
0.2\pi \\
\end{array}$ $\begin{array}{c}
0.4\pi \\
0.6\pi \\
\end{array}$ $\begin{array}{c}
0.6\pi \\
0.8\pi \\
\end{array}$ $\begin{array}{c}
\pi \\
\end{array}$ Radian frequency (ω)

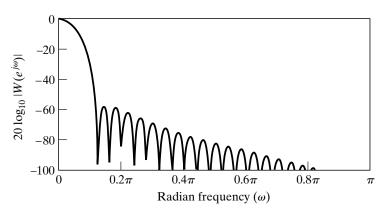

Pravougaoni

Bartlett

Hann

Hamming

Blackman

Linearna faza FIR filtera

- Svi prozori su dizajnirani da ispune uvjet da imaju linearnu fazu.
- Svaki od prozora zadovoljava uslov

$$w[n] = \begin{cases} w[M-n], 0 \le n \le M \\ 0, za \text{ ostalo } n \end{cases}$$

- tj. svi su simetrični u odnosu na tačku M/2.
- Kao posljedicu imamo da su njihove Fourierove transformacije oblika

$$W(e^{j\omega}) = W_e(e^{j\omega}) \cdot e^{-j\omega M/2}$$

- gdje je $W_e(e^{j\omega})$ realna parna funkcija od ω .
- Ako je željeni impulsni odziv takođe simetričan u odnosu na tačku M/2, tj. ako je $h_d[M-n]=h_d[n]$ tada impulsni odziv pomnožen sa prozorskom funkcijom takođe ima simetriju.

Linearna faza FIR filtera

Vrijedi:

$$H(e^{j\omega}) = A_e(e^{j\omega}) \cdot e^{-j\omega M/2}$$

- gdje je $A_e(e^{j\omega})$ realna i parna funkcija od ω .
- Ako je željeni impulsni odziv asimetričan u odnosu na M/2, tj. $h_d[M-n]=-h_d[n]$, tada će i impulsni odziv pomnožen sa prozorskom funkcijom takođe biti asimetričan u odnosu na M/2 i rezultantni frekventni odziv će imati generaliziranu linearnu fazu sa faznim pomakom $\pi/2$:

$$H(e^{j\omega}) = jA_o(e^{j\omega}) \cdot e^{-j\omega M/2}$$

• gdje je $A_o(e^{j\omega})$ realna i neparna funkcija od ω .

Pr: NF filter sa linearnom fazom

Željeni frekventni odziv je

$$H_{lp}(e^{j\omega}) = \begin{cases} e^{-j\omega M/2}, |\omega| < \omega_c \\ 0, \omega_c < |\omega| < \pi \end{cases}$$

- gdje je generalizirana linearna faza uključena u definiciju idealnog NF filtera.
- Odgovarajući impulsni odziv je:

$$h_{lp}[n] = \frac{1}{2\pi} \int_{-\omega_c}^{\omega_c} e^{-j\omega M/2} \cdot e^{j\omega n} d\omega = \frac{\sin\left[\omega_c \left(n - \frac{M}{2}\right)\right]}{\pi \left(n - \frac{M}{2}\right)} za - \infty < n < \infty$$

• Impulsni odziv je simetričan u odnosu na M/2 i koristimo simetričan prozor da dobijemo filter sa linearnom fazom.

$$h[n] = \frac{\sin\left[\omega_c\left(n - \frac{M}{2}\right)\right]}{\pi\left(n - \frac{M}{2}\right)} \cdot w[n]$$

Linearna faza

• Pretpostavimo simetriju $h_d[M-n]=h_d[n]$. Tada je

$$H_d(e^{j\omega}) = H_e(e^{j\omega}) \cdot e^{-j\omega M/2}$$

 $H_d(e^{j\omega}) \rightarrow realna\ i\ parna\ funkcija$

• Ako je prozor simetričan, vrijedi:

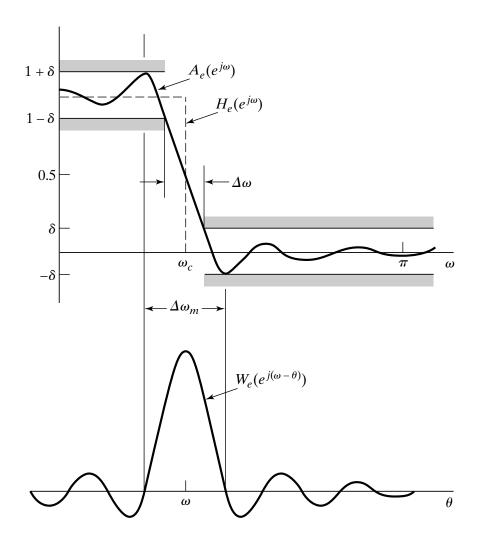
$$H(e^{j\omega}) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} H_e(e^{j\theta}) e^{-\frac{j\theta M}{2}} W_e(e^{j(\omega-\theta)}) e^{-\frac{j(\omega-\theta)M}{2}} d\theta$$

$$H(e^{j\omega}) = A_e(e^{j\omega}) \cdot e^{-j\omega M/2}$$

$$A_{e}(e^{j\omega}) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} H_{e}(e^{j\theta}) W_{e}(e^{j(\omega-\theta)}) d\theta$$

Linearna faza

• Rezultantni sistem ima linearnu fazu a realna funkcija $A_e(e^{j\omega})$ je rezultat konvolucije realnih funkcija $H_e(e^{j\omega})$ i $W_e(e^{j\omega})$.

Linearna faza

- Kada je simetrična funkcija $W_e(e^{j(\omega-\theta)})$ centrirana u tački diskontinuiteta $\omega=\omega_c$, samo jedna njena polovina učestvuje u $A_e(e^{j\omega})$.
- Vrh (preskok) u $A_e(e^{j\omega})$ prije tačke diskontinuiteta se događa kada je prva nula sa desne strane u $W_e(e^{j\omega})$ zauzela poziciju $\omega=\omega_c$.
- Prvi minimum u $A_e(e^{j\omega})$ se dogodi kada glavno krilo izađe iz propusnog opsega $H_e(e^{j\omega})$, tj. kada prva nula sa lijeve strane vrha glavnog krila u $W_e(e^{j(\omega-\theta)})$ dođe u tačku $\omega=\omega_c$.
- Rastojanje između dva vrha sa dvije strane diskontinuiteta je približno jednako širini glavnog krila (vidi prethodnu sliku).
- Zbog simetrije $W_e(e^{j(\omega-\theta)})$, aproksimacija teži da bude simetrična oko $\omega=\omega_c$.

Literatura

• A.V. Oppenheim, R.W. Schaffer, "Discrete-time signal processing", Prentice-Hall, 2014.